

Vojenské přípravy na Korejském poloostrově

- editor007 | 11. března 2024

KOREA: Severokorejská vláda v poslední době reagovala na cvičení Jižní Koreje a USA (cvičení "Štít svobody") vojenskými přípravami na možný konflikt na Severokorejském poloostrově. Masivní množství severokorejského dělostřelectva se nachází na dostřel hlavních jihokorejských populačních center, včetně Soulu.

Těchto téměř 6 000 dělostřeleckých systémů by mohlo potenciálně zabít více než 10 000 lidí během jediné hodiny. I krátké údery omezeného rozsahu by mohly zničit průmyslová zařízení a vážně poškodit jihokorejskou ekonomiku. Tato hrozba dává Severní Koreji sílu k odvetným opatřením proti jihokorejským vojenským nebo politickým akcím, a to i bez použití svého chemického nebo jaderného arzenálu.

Je to faktor, který Spojené státy a jejich spojenci vždy berou v úvahu při plánování případných krizí na Korejském poloostrově. Severokorejská armáda patří k největším na světě, má přibližně 1,2 milionu vojáků v aktivní službě, což je zhruba stejný počet aktivních vojáků jako ve Spojených státech nebo v Rusku. Přestože je většina vybavení severokorejské armády zastaralá, vojenské postavení rozmístěné Severní Koreou podél hranic s Jižní Koreou zahrnuje polovinu této armády. To zajišťuje, že konvenční dělostřelectvo Pchjongjangu zůstává pro Jižní Koreu stálou hrozbou. Severní Korea má v současné době podél hranice rozmístěno přibližně 4 800 dělostřeleckých zbraní středního dosahu, které mohou střílet dělostřelectvo, granáty a rakety až do vzdálenosti 25 kilometrů.

Její dělostřelectvo s dlouhým doletem, které čítá přibližně 950 kusů, může zasáhnout jihokorejské hlavní město Soul a okolní populační centra. Velká část dělostřelectva KLDK je umístěna v silně opevněných oblastech, dělostřeleckých stanovištích (HARTS) se schopnostmi protivzdušné obrany rozmístěných v jejím týlu. Díky těmto opatřením fyzické ochrany jsou letecké údery a protiletadlová palba proti severokorejskému dělostřelectvu pro americké a jihokorejské síly výzvou. Konvenční dělostřelecký úder by zaplavil všechna hlavní populační centra – Inčchon, Soul, Gimpo, Paju, Yeoncheon, Dongducheon, Cheorwon, Yangu a Goseong – a také základnu americké armády Camp Casey, kde je umístěno více než 6 300 vojáků.

Jižní Korea je s více než 51 miliony obyvatel 27. nejlidnatější zemí světa. Samotný Soul má velmi hustou populaci 10 milionů obyvatel, z nichž 25 milionů obývá metropolitní oblast Soulu, která se rozprostírá na východ a západ od města a na sever až k pohraniční oblasti. Vzhledem k tomu, že bombardování by mohlo zabít několik tisíc lidí během jediné hodiny, a to bez varování, bylo by pro Korejskou republiku a USA po zahájení bombardování obtížné jej zastavit nebo jinak ochránit obyvatelstvo Korejské republiky, takže způsobené škody by mohly být velmi vážné. I když by však ztráty, které by takový útok mohl způsobit, byly strašné, stále by byly v srovnání se ztrátami, které by mohly vzniknout v důsledku použití jaderných zbraní oběma stranami. V 60. až 80. letech 20. století Severní Korea vykopala tunely pod demilitarizovanou zónou ve snaze provést překvapivou invazi do Jižní Koreje. Tyto tajné tunely by byly nepochybně použity v případě válečného konfliktu, neboť se nacházejí stovky metrů pod povrchem země a táhnou se ze severokorejské strany silně opevněné demilitarizované zóny do sousední Jižní Koreje.

Jedna z nich byla objevena pouhých 50 kilometrů od hlavního města Jižní Koreje Soulu. Jižní Korea tvrdí, že čtyři průchody byly vybudovány za účelem rychlého a tajného přesunu tisíců severokorejských vojáků pod demilitarizovanou zónu a na jihokorejské území za účelem invaze, což Pchjongjang dlouhodobě popírá. První tunel objevila v roce 1974 jihokorejská armádní hlídka, která

viděla, jak ze země stoupá pára, a slyšela podezřelé zvuky. Druhý tunel byl objeven v roce 1975. Jihokorejští představitelé odhadli, že druhý tunel, který sahal téměř půl kilometru do jejich území, mohl pojmout až 30 000 vojáků za hodinu. V roce 1978 byl jižně od Pchanmundžomu, takzvané vesnice příměří, dalšího oblíbeného turistického místa, kde se střetávají vojáci z obou stran demilitarizované zóny, objeven podstatně větší tunel. Čtvrtý tunel byl objeven v roce 1990, a přestože od té doby nebyl žádný nalezen, někteří spekulují, že jich zbývá objevit ještě několik desítek.

Severokorejskou armádu tvoří také 200 000 vojáků takzvaných speciálních sil. Tyto speciální jednotky by byly v případě konfliktu použity mezi prvními a mají následující prvky:

Výsadekové jednotky: severokorejské komando by mohlo použít letoun Antonov An-2 k letecké infiltraci. An-2 může vysazovat výsadkáře a díky malému trupu An-2 je možné přistát na silnici a vysadit výsadkáře na zemi.

Průzkumné brigády: Někdy se jim říká "odstřelovačské" brigády a jsou součástí pozemního zpravodajství severokorejské armády. Tyto jednotky mají rovněž schopnosti přímé akce. Jsou vycvičeny a vybaveny tak, aby mohly obsadit nebo zničit strategické cíle na jihokorejském území.

Lehká pěchota: Lehké pěší prapory se nacházejí v místech, jako je Severočínské moře. Lehké prapory jsou podobné svým obojživelným lehkým pěším protějškům, až na absenci dalšího námořního výcviku. Hlavním cílem lehké pěchoty je rychlá infiltrace a zničení týlových oblastí nepřítele prostřednictvím skrytého pohybu." Mezi úkoly lehké pěchoty patří obsazení představených komunikačních linií a ničení vysoce účinných cílů, jako jsou jaderné nebo chemické objekty.

Námořní speciální jednotky: Odhady ukazují, že Severokorejci mohou vyslat více než 7 000 vojáků speciálních jednotek na každé z jihokorejských pobřeží. V závislosti na počtu lodí, které mají speciální síly k dispozici, by mohly přepravit 5 000 těchto vojáků v jediném transportu (přibližně 102 obojživelných lodí). Tyto speciální síly mohou po vstupu na pevninu proniknout do členitého jihokorejského terénu a zaútočit na Jihokorejce v jejich týlových oblastech těsně před a během obnoveného vypuknutí nepřátelství mezi oběma zeměmi. V případě námořních speciálních sil je nejrozšířenější složkou moderní infiltrace využití ponorek severokorejského námořnictva. Námořnictvo disponuje 24 diesel-elektrickými ponorkami třídy Romeo.

Tyto ponorky se používají především v pobřežních oblastech a jsou vynikající platformou pro vysazení jednotek na moři. Speciálně vybavené ponorky třídy Sang-O nesou malou devatenáctičlennou posádku a slouží pouze k pobřežní infiltraci.

A konečně severokorejské námořnictvo disponuje nejméně pětáctýřiceti trpasličími ponorkami, které jsou ideální pro infiltraci dvou až pětičlenných týmů na jihokorejské území. Tyto malé ponorky je obtížné odhalit podél členitého pobřeží Korejského poloostrova.

AUTOR: Diego Daniel Garcia

[ZDROJ](#)